

KÚTSZENTELÉS

Egy útszéli kút itt áll magában, mintha nem is lenne gazdája. Így van ez: elszaladt az idő, míg több generáció követte egymást. Ahogy a világunk egyre jobban fejlődik, megfedkezünk az igen egyszerűnek tűnő, de nagyon jelentőségteljes dolgokról. Még 20-30 évvel ezelőtt sűrű látogatottsága volt ennek a kútnak, hisz az élet egyik forrását, a vizet biztosította, amely nélkül nem tudunk létezni, ma mégsem becsüljük eléggé. Tudjuk, mennyit jelent egy korty friss víz a megfáradt embernek, állatnak, akik annak idején a szőlőben, földeken dolgoztak. De szívesen iszik a kútból húzott friss vízből az erre tévedő vándor is. Ez a kép leginkább az elmúlt időkre emlékeztet. Talán ebből a vízből főzték a bablevest, hiszen lágy víz volt.

A kút építészetileg sem közömbös. Amikor építették, nemigen voltak házak, ennek ellenére felépült. És biztosan nem véletlenül erre a helyre, meghatározó útvonal mellé. Mint ahogyan más utak mentén is számos kút volt. Sokan emlékszünk még, hogy a vízvezeték építése során hányan temették be kútjaikat, és látjuk, hogy ma mennyien építenek új, de már más rendszerű kutakat a növények locsolására.

Ez a kút nem egyszerű gyűrűs rendszerű, hanem kőből falazott, kb. 4 méter mély, 80cm-3 méter közti vízmélységgel. Kávakövei a közeli borosjenői-csobánkai kőbányából kerülhettek ide. Sajnos semmilyen jel nem utal a megépítése idejére.

Felújítására nagy szükség volt, mert a falak kövei már kilazultak, ezáltal a kávakövek bedőltek, és kis híján beestek a kútba. A fa részek elkorhadtak. Az állapota balesetveszélyes lett. A Német Nemzetiségi Önkormányzat úgy határozott, felújítja ezt a már ritkaságszámba menő, elfeledett, építészetileg szép, és víznyerésre alkalmasnak tűnő kutat.

Így került sor az újjáépítésre: a kőfalazat újrarakására, a kávakövek kiegészítésére „restaurálására”, amit magam és a fiam végeztünk. A kövek daruzásában Spányik József volt a segítségünkre. A méretre szabott faanyagot a Grand-Ács Kft. igazgatója, Molnár József úr adományozta. Egy véletlen beszélgetés kapcsán kútkereket is sikerült szerezni, melyet Peller József úrtól kaptunk. Hálás köszönet a nagylelkű adományokért.

Úgy gondolom, érdemes megbecsülni és rendben tartani ezt a ma már nem mindennapi műtárgyat, melyet őseink ki tudja mikor építettek: EU-s támogatás nélkül, csupán a közösség erejével, akaratával és megbecsülésével.

Pilisvörösvár, 2011. június 13.